

Uç Türkmenleri'nin ve son olarak Ha-tîroğlu Şerefeddin'in bertaraf edilmesinden sonra Moğol zulmüne karşı mücadele görevini üstlenen Karamanoğlu Mehmed Bey, Eşrefoğulları ve Menteşeoğulları ile bir ittifak yaparak hâkimiyet sahasını genişletmiş ve iyice kuvvetlenmişti. Mehmed Bey, mücadelesini meşrû bir zeminde yürütebilmek için II. İzzeddin Keykâvus'un oğlu olduğunu ileri sürdüğü Alâeddin Siyavuş'u (Cimri) yanına getirerek törenle Selçuklu sultanı ilân etti. Daha sonra beraberinde Siyavuş olduğu halde Menteşeoğlu ve Eşrefoğlu kuvvetleri ve kalabalık bir Türkmen ordusuyla birlikte harekete geçen Mehmed Bey, Konya üzerine yürüyerek şehrin Selçuklu Sultanı Siyavuş'a teslim edilmesini istedi. İsteği reddedilince de saldırıya geçip 9 Zilhicce 675'te (14 Mayıs 1277) şehre girdi ve Siyavuş'u törenle Selçuklu tahtına oturttu; kendisi de vezirlik görevini üstlendi. Bu törenin ardından şehirdeki Selçuklu devlet adamları Siyavuş'u sultan olarak tanımak zorunda kaldılar; ayrıca onun adına hutbe okutulup para bastırıldı. Siyavuş ve Mehmed Bey bir yıl içerisinde elde ettikleri askerî başarılarla hâkimiyet sahalarını Ankara'dan Ege kıyalarına kadar yaydılar da daha sonra Moğol-Selçuklu ordusu karşısında üst üste yenilgiye uğradılar ve yakalanıp öldürüldüler (17 Muharrem 678 / 30 Mayıs 1279).

679'da (1280), Kırım'da yaşayan II. İzzeddin Keykâvus'un veliyaht tayin ettiği oğlu II. Gıyâseddin Mesud ailesi ve yakınlarıyla birlikte Kayseri'ye geldi. Ardından, beraberinde Kastamonu Beyi Çobanoğlu Muzafferüddin olduğu halde İlhanlı başşehrine giderek Abaka Han'ın huzuruna çıkan Mesud'a Erzurum, Erzincan, Sivas, Diyarbakir ve Harput'un idaresi verildi. Fakat Abaka Han'ın ölümü üzerine (680/1282) Ahmed Teküder hükümdar olunca Selçuklu ülkesini III. Gıyâseddin Keyhusrev ile II. Mesud arasında taksim etti. Durumu öğrenen ve memnun kalmayan Gı-

yâseddin Keyhusrev, Moğollar'ın Anadolu valisi Kongurtay ve Vezir Fahreddin Ali ile birlikte görüşmelerde bulunmak üzere Ahmed Teküder'e gitmek için yola çıktıysa da İlhanlı Devleti'nde başlayan saltanat mücadelesi sebebiyle bir süre Erzurum'da beklemek zorunda kaldı. Daha sonra mücadelenin galibi Argun Han, o sırada Tebriz'de bulunan II. Mesud'u Anadolu Selçuklu sultanı yaptığı gibi (681/1282) huzuruna çıkmasının ardından Erzincan'a gönderdiği Gıyâseddin Keyhusrev'i de öldürttü.

III. Keyhusrev'in sembolik saltanatı sırasında Anadolu Selçuklu Devleti'nin doğu kısmı tamamen Moğollar'ın bir eyaleti haline gelmiş, batısı ise Anadolu beyliklerinin istiklâl mücadelelerine sahne olmuştur. Buna rağmen onun döneminde yapılan mimari eserlerin çokluğu dikkat çeker.

BİBLİYOGRAFYA :

İbn Bîbî, *el-Evâmîrü'l-'Alâ'iyye*, s. 650, 661, 681, 689, 700, 703, 722, 725; a.e.: *Selçuknâme* (trc. Mürsel Öztürk), Ankara 1996, II, 179, 197, 203, 211, 215, 233, 236, 243-244; İzzeddin İbn Şeddâd, *Târîhu'l-Melikî'z-Zâhir* (nşr. Ahmed Huttayt), Beyrut 1403/1983, s. 79, 122, 124, 128, 153, 154; Ebû'l-Ferec, *Târih*, II, 587, 598, 617; Aksarâyî, *Müsâmeretü'l-aḥbâr*, s. 87, 89, 101, 130, 138; Yünîni, *Zeylû Mir'âti'z-zamân*, Haydarâbâd 1380/1961, III, 34, 112-113, 117, 165-170, 178; IV, 35; İbn Kesîr, *el-Bidâye*, XIII, 173; Makrizî, *es-Sülûk* (Ziyâde), I/1, s. 571-572; Uzunçarşılı, *Anadolu Beylikleri*, bk. İndeks; Nejat Kaymaz, *Pervâne Muînüddin Süleyman*, Ankara 1970, bk. İndeks; Artuk, *İslâmî Sikkeler Kataloğu*, I, LV-LVI; Oktay Aslanapa, *Türk Sanatı*, İstanbul 1973, tür.yer.; Cl. Cahen, *Osmanlılar'dan Önce Anadolu'da Türkler* (trc. Yıldız Moran), İstanbul 1979; a.mlf., "Kaykhusraw III", *EP* (ing.), IV, 817; Osman Turan, *Selçuklular Zamanında Türkiye Tarihi*, İstanbul 1984, bk. İndeks; a.mlf., *Türkiye Selçukluları Hakkında Resmî Vesikalar*, Ankara 1988, s. 4, 7, 11, 20, 26, 28, 151, 164; P. Thorau, *The Lion of Egypt: Sultan Baybars I and the near East in the Thirteenth Century* (trc. P. M. Holt), London-New York 1992, bk. İndeks; *Doğu-Batı Arası Bir Gökkuşağı: Selçuklu Sikkeleri* (haz. Şen-

nur Aydın), İstanbul 1994, s. 49-53; Reuven Amitai-Preiss, *Mongols and Mamluks*, Cambridge 1996, s. 160-162, 164-167, 174; Ali Sevim, "Cimri Olayı Hakkında Birkaç Not", *TTK Belleten*, XXV/97 (1961), s. 63-74; Faruk Sümer, "Anadolu'da Moğollar", *Selçuklu Araştırmaları Dergisi*, sy. 1, Ankara 1969, s. 45 vd.; "Keyhusrev III.", *İA*, VI, 629-630.

ALİ SEVİM

KEYKÂVUS I

(ö. 616/1220)

Anadolu Selçuklu sultanı
(1211-1220).

I. Gıyâseddin Keyhusrev'in büyük oğludur. Babası 592 (1196) yılında tahtı kardeşi II. Rükneddin Süleyman'a bırakıp yaklaşık dokuz yıl süren gurbet hayatına çıkmak zorunda kaldığında oğulları Keykâvus ile Keykubad'ı da yanında götürdü. II. Süleyman Şah'ın ölümü üzerine taraftarlarının davet ve desteğiyle yeniden Selçuklu tahtına oturan I. Keyhusrev (Receb 601 / Mart 1205) Keykâvus'u melik unvanıyla Malatya'ya gönderdi. Onunla birlikte Malatya'ya giden babasının hocası Meccüddin İshak idarî işler ve öğrenimini tamamlama konusunda kendisine yardımcı oldu.

I. Gıyâseddin Keyhusrev ölünce (608/1211) devlet erkânı Konya'da toplanarak sultanın en büyük oğlu olduğu için Malatya Meliki İzzeddin Keykâvus'un Selçuklu tahtına çıkarılmasına karar verdi ve Kayseri'ye gelmesi için kendisine ulak gönderdi. Keykâvus Sivas - Kayseri arasındaki Gedük'te (Şarkışla) karşılandı. Biat, yas ve tahta çıkma törenleri Kayseri'de yapıldı. Ancak Kayseri'den Konya'ya hareket edileceği sırada sultanın kardeşi Tokat Meliki Alâeddin Keykubad'ın saltanat davasıyla ortaya çıktığı ve şehre doğru gelmekte olduğu haber alındı. Alâeddin Keykubad şehri kuşattı, çok geçmeden Erzurum Meliki Mugisüddin Tuğrul Şah ile Ermeni Kralı II. Leon da kuşatmaya katıldı. Meselelerin savaşıla halledilemeyeceğini anlayan devlet adamları diplomatik yola başvurular. Kayseri subaşı Celâeddin Kayser para ve değerli hediyelerle Ermeni Kralı II. Leon'a gönderildi. Celâeddin, Leon'a geri döndüğü takdirde kendisine 1200 müd tahıl verileceğini, işgal ettiği Luluva (Ulukışla), Ereğli ve Lârende'nin de (Karaman) ona ait olacağını bildirdi. Leon bu teklifi kabul edip ülkesine döndü. Eyyübî Hükümdarı el-Melikü'l-Eşref'in Keykâvus tarafından yardıma çağrıldığını duyan Tuğrul Şah da gizlice Erzurum'un yolunu

III. Keyhusrev adına basılan altın sikke (Yapı ve Kredi Bankası koleksiyonu, nr. 9632)

KEYKÂVUS I

tuttu. Yalnız kalan Erzurum Meliki Mugişüddin ve yeterli kuvveti bulunmayan Keykubad muhasarayı kaldırarak Ankara Kalesi'ne sığındı. Keykâvus Konya'ya ulaştığında tekrar tören yapılmış ve şenlikler bir hafta sürmüştür. Keykâvus, hocası Mecdüddin İshak'ı tahta çıkışını Abbâsi Halifesi Nâsır-Lidînillâh'a bildirmek üzere Bağdat'a gönderdi. Halife ona sultanlığını tasdik eden bir menşurla bir fütüvvet şalvarı gönderdi ve fütüvvet teşkilâta alınmış bildirildi.

Bu sırada İznik İmparatoru Theodoros Laskaris, Keykâvus'un tahta çıkışını kutlamak, Gıyâseddin Keyhusrev'in Alaşehir seferi dolayısıyla bozulmuş olan münasebetleri düzeltmek ve barış yapmak üzere bir elçi yolladı. İmparatorun barış teklifini kabul eden İzzeddin Keykâvus, bunu bildirmek ve babasının naaşını getirmek üzere atabegi Emîr Seyfeddin Ay-aba'yı İznik'e gönderdi. İmparator Theodoros Laskaris ile görüşen Ay-aba dönüştürme Alaşehir Mezarlığı'na geçici olarak gömülmüş olan Sultan Gıyâseddin'in naaşını da getirdi.

Daha sonra Alâeddin Keykubad'ın üzerine yürüyen İzzeddin Keykâvus Ankara Kalesi'ni kuşattı. Erzaki azalan Alâeddin Keykubad, kendisinin ve halkın canına dokunulmaması şartıyla teslim oldu ve Malatya yakınlarındaki Minşâr Kalesi'ne hapsedildi. Keykâvus onu öldürmek istediye de hocası Mecdüddin İshak buna engel oldu.

Bu yıllarda Antalya hâlâ Franklar'ın elinde bulunuyordu. Gıyâseddin Keyhusrev'in öldüğünü duyan Antalya Rumları şehirdeki Türkler'i katlederek Antalya'nın idaresini ellerine geçirmişlerdi. Ancak sultan Antalya'nın geri alınması yerine Sinop'un fethine girişti. Elinde esir bulunan Trabzon Rum İmparatoru I. Aleksios Komnenos'u da yanına alarak Sinop önelelerine vardı. I. Aleksios'un serbest bırakılması ve gitmek isteyenlere izin verilmesi şartıyla şehri teslim edeceklerini bildiren Sinoplular isteklerinin kabul edilmesi üzerine şehri sultana teslim ettiler (26 Cemâziyelâhir 611 / 2 Kasım 1214). Ertesi gün İzzeddin Keykâvus, Aleksios ile bir antlaşma imzaladıktan sonra onu ülkesine gönderdi. Trabzon Rum İmparatorluğu bu tarihten 641 (1243) yılındaki Köseadağ yenilgisine kadar Selçuklu Devleti'ni metbû tanımıştır. Sinop'un fethi Abbâsi halifeliğine ve komşu devletlere fetihnâmelerle bildirildi. Sultan bu başarısı üzerine "es-sultânü'l-gâlib" unvanını aldı. Sinop bundan sonra Selçuklu ticare-

tinin gelişmesinde önemli bir rol oynamaya başladı.

Öte yandan Ermeni Kralı Leon kendisine bırakılan şehirleri elinde tutamayacağını bildiği için onları Hospitalier şövalyelerine vermek istiyordu. İzzeddin Keykâvus, Sinop seferinden sonra harekete geçerek bu şehirleri geri aldı, kral da ciddi bir mukavemet göstermedi (612/1216). İzzeddin Keykâvus, daha sonra Antalya üzerine yürüyüp burayı karadan ve denizden kuşattıktan sonra Rumlar'dan Franklar'ın eline geçen şehri geri aldı (30 Ramazan 612 / 22 Ocak 1216) ve subaşılığını Emîr Mübârizüddin Ertokuş'a verdi.

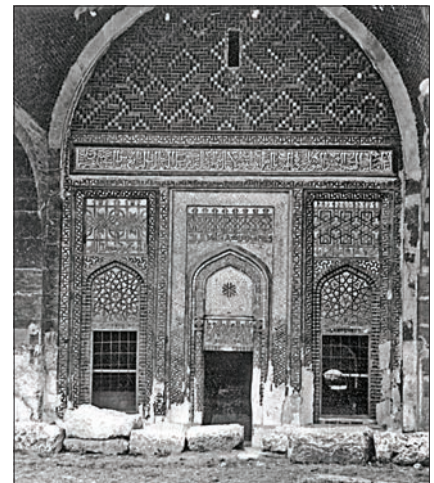
1216 yılında Ermeniler'le Haçlılar'ın arası açıldı. Sultan Keykâvus bu fırsatı kaçırmayarak Ermeni Kralı Leon'un ülkesine yürüdü. Tahkim edilmiş Çinçin ve Haçin (Hacın) kaleleri şiddetli hücumlardan sonra fethedildi. Ardından Keben (Geben) Kalesi önünde Selçuklu ordusu Ermeni ordusuyla karşılaştı. Ağır bir yenilgiye uğrayan Ermeni ordusunun bir kısmı esir alındı, bu tutsaklar arasında birçok Ermeni soylusu da vardı. II. Leon, zengin armağanlarla birlikte elçi göndererek sultandan barış imzalanması ricasında bulundu. Sultan bu ricayı kabul etti ve barış antlaşması imzalandı. Antlaşmaya göre sınırlardaki bazı kaleler Selçuklular'a verilecek, Ermeni kralı sultanı metbû tanıyacak ve her yıl 20.000 altın gönderecekti. Buna karşılık sultan da bir menşurla Leon'un Sis (Kozan) hâkimiyetini tanıdı. Sis'te basılan paraların bir yüzünde sultanın adı yazılı olduğu gibi yine orada onun adına hutbe okunmuştur. Ermeni krallarının Selçuklu sultanlarını metbû tanımaları Köseadağ bozgununa kadar sürmüştür. Aynı yıl Kıbrıs kralı ile bir ticaret antlaşması imzalandı. Bu başarılarından sonra sultan Antalya'ya gitti; 613 (1217) kışını orada geçirdi. Ertesi yıl Mengüçlü Hükümdarı Fahreddin Behram Şah'ın kızı Selçuk Hatun'la evlendi.

İzzeddin Keykâvus son seferini Halep üzerine yaptı. 1216 yılında Halep Eyyübî Hükümdarı el-Melikü'z-Zâhir Gâzî'nin vefatı üzerine yerine çocuk yaştaki oğlu el-Melikü'l-Aziz tahta çıkarılmıştı. Bu hükümdarla Halep melikliğinin varlığını sürdüremeyeceği düşüncesi ve İzzeddin Keykâvus'un muvafakatıyla Eyyübîler'in Sümeysât hâkimi el-Melikü'l-Efdal Ali Halep melikliğinin başına getirildi ve kendisiyle bir anlaşma yapıldı. Ancak bu anlaşmada Telbâşir'in kendisine değil Selçuklu emirlerinden Nasreddin'e verilmesi Ef-

dal'de sultanın Halep'i de kendisine veremeyeceği şüphesini uyandırdı. el-Melikü'l-Aziz'in atabegi olan Şehâbeddin Tuğrul da el-Melikü'l-Eşref'ten yardım istedi. Bu sırada Selçuklu ordusunun Sivas subaşısı Mübârizüddin Behram Şah kumandasındaki 4000 kişilik öncü kuvveti sultanın başında bulunduğu ordunun merkez kolundan epeyce uzaklaşmıştı. Sultanın uzakta olduğunu haber alan el-Melikü'l-Eşref, Selçuklu öncü kuvvetine saldırarak ağır bir yenilgiye uğrattı. Behram Şah esir alındı. Bunu öğrenen İzzeddin Keykâvus el-Melikü'l-Eşref'le savaşmayıp geri döndü. Hıyanet ettiklerinden şüphelendiği bazı emirleri Elbistan'da bir eve doldurarak evi ateşe verdi. Daha sonra el-Melikü'l-Eşref'ten öç almak için hazırlanmaya başladı. Bu amaçla Âmid Artuklu Hükümdarı Mahmûd Nâsirüddin ve Erbil hâkimi Muzafferüddin Kökböri ile ittifak yapan sultan ordusuyla Malatya'ya geldiği sırada hastalandı ve Malatya civarındaki Viranşehir'de vefat etti (Şevval 616 / Ocak 1220). Ölüm tarihiyle ilgili başka rivayetler de vardır. Naaşı Sivas'a getirilerek burada inşa ettirmiş olduğu dârüşşifâdaki türbesine defnedildi.

I. Keykâvus, Karadeniz'in en önemli ticaret limanı Sinop'un fethedilmesi, güneyin aynı önemdeki limanı Antalya'nın geri alınması, Ermeni ve Trabzon krallıklarının vergiye bağlanması gibi önemli başarılar kazanmış, bu başarılar Selçuklu Devleti'nin gücünü ve itibarını arttırmıştır.

I. Keykâvus'un, inşa ettirdiği dârüşşifâ içinde bulunan türbesi - Sivas

İzzeddin Keykâvus zamanında ekonomik gelişmeye paralel olarak çok sayıda medrese, kervansaray ve hastahane inşa edilmiştir. Bunlardan Sivas'taki dârüşşifânın (dârü's-sihha) günümüze ulaşan vakfiyesine göre tesis aynı zamanda bir tıp mektebi olarak da hizmet vermekte, burada tabipler, cerrahlar ve göz hekimleri çalışmaktaydı. 614 (1217) yılında inşa edilen dârüşşifânın vakıfları arasında Sivas'ta yetmiş dükkân, Ereğli'de de otuz dükkânla birçok köy bulunmaktaydı.

BİBLİYOGRAFYA :

İbnü'l-Esir, *el-Kâmil*, XII, 314-337, 342, 347-350, 354; Sibt İbnü'l-Cevzi, *Mir'âtü'z-zamân*, VIII/2, s. 593, 598; İbnü'l-Adîm, *Zübdetü'l-haleb*, III, 168-169, 176, 179, 181, 183, 188, 213; İbn Bîbî, *el-Evâmîrü'l-'Alâ'iyye*, s. 38, 58, 82, 93, 111-199, 269; İbn Vâsil, *Müferricü'l-kürûb*, III, bk. İndeks; IV, 29-30, 156; Aksarayî, *Müsâmeretü'l-aḥbâr*, bk. İndeks; *Târîh-i Âli Selçuk* (nşr. ve trc. Feridun Nafiz Uzluk), Ankara 1952, s. 28-29; Niğdeli Kadî Ahmed, *el-veledü's-sefîk*, Süleymaniye Ktp., Fâtih, nr. 4519, s. 295, 306; İsmâil Galib, *Takvîm-i Meskûkât-i Selçukiyye*, İstanbul 1309, s. 22-25; Ahmed Tevhid, *Meskûkât-ı Kadîme-i İslâmiyye Kataloğu*, İstanbul 1321; a.m.f., "Antalya Surları Kitâbeleri", *TTEM*, XV/86 (1341), s. 166-169; Halil Edhem [Eldem], *Kayseriye Şehri*, İstanbul 1334, s. 33-40; Ridvan Nâfiz [Ergüder] – İsmâil Hakkı [Uzunçarşılı], *Sivas Şehri*, İstanbul 1346/1928, s. 49, 101-106; A. Süheyl Ünver, *Selçuk Tabâbeti*, Ankara 1940, s. 56-60; Osman Turan, *Türkiye Selçuklular Hakkında Resmî Vesikalar*, Ankara 1958, bk. İndeks; a.m.f., *Selçuklular Zamanında Türkiye*, İstanbul 1971, bk. İndeks; a.m.f., "Selçuklular Zamanında Sivas", *DTCFD*, IX/4 (1951), s. 449, 452; a.m.f., "Keykâvus I.", *İA*, VI, 631-642; Cl. Cahen, *Osmanlılar'dan Önce Anadolu'da Türkler* (trc. Yıldız Moran), İstanbul 1979, bk. İndeks; a.m.f., "Kaykâvus", *EP* (İng.), IV, 813; Salim Koca, *Sultan I. İzzeddin Keykâvus (1211-1220)*, Ankara 1997; Şakir Ülkütaşır, "Sinop'ta Selçuklular'a Ait Tarihi Eserler", *Türk Tarihi, Arkeolojya ve Etnografya Dergisi*, sy. 5, Ankara 1949, s. 120-131, 142; Gönül Cantay, "Sivas I. İzzeddin Keykâvus Dârüşşifâsı", *Erdem*, IX/27, Ankara 1997, s. 975-980.

FARUK SÜMER

KEYKÂVUS I DÂRÜŞŞİFÂSİ

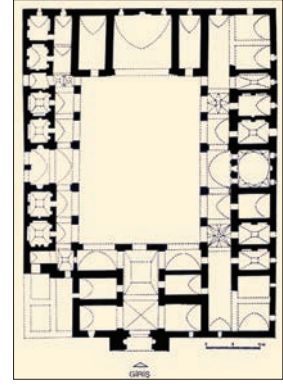
Sivas'ta Selçuklu Sultanı
I. İzzeddin Keykâvus'un yaptırdığı
dârüşşifâ.

Şehrin merkezinde Dârülhadis Medresesi (Çifte Minareli Medrese) karşısında yer alan yapının Selçuklu sülûsüyle yazılmış kapı kitâbesinden 614 (1217) yılında I. İzzeddin Keykâvus tarafından inşa ettirildiği öğrenilmektedir.

Dârüşşifâ, uzun ekseni doğu-batı yönünde olmak üzere planlanmış olup açık avlulu, revaklı ve üç eyvanlı olarak düzen-

lenmiştir. Yapı 61.90 × 46.80 m. ölçüsünde bir alanı kaplar. 30.80 × 22.40 m. ölçüsündeki avlu kuzeybatı ve güney yönde revakla çevrilidir. Giriş hariç diğer üç yönde yer alan eyvanların arasında farklı boyutlarda odalar bulunmaktadır. Eyvanlardan güneyde bulunan I. İzzeddin Keykâvus'un ölümü üzerine kümbet haline getirilmiştir. Revak altına açılan eyvanın önü bir kapı ve iki pencereye sahip bir duvarla kapatılmış, üzeri de ongen kasnaklı içten kubbe, dıştan külâhla örtülmüştür. Cephedeki kitâbe 617 (1220) tarihli olup eyvanın kümbet haline dönüştürüldüğü yılı belirtir. Kuzey eyvanı ise eyvan duvarındaki simetrik, Bursa kemerli iki açıklıkla günümüzde mevcut olmayan birimlerle ilişkiyi sağlar. Ana eyvan (dershane) 9.90 m. açıklığında bir kemerle avluya doğrudan açılır. Ana eyvanın doğu duvarında bir niş ve iki tarafında sonradan örülmüş pencereler yer alır.

Yapının planında ilginç bir durum ise ana eyvanın kuzey ve güneyinde avlunun iki yanındaki revakların devam etmesidir. Bu hacimlere iki yanda ikişer mekân açılır. Güney revakı, yapının güneybatı köşesindeki mekânlar içinde bir dikdörtgen sahn olur. Bu sahna taçkapının sağında yer alan iki mekân açılmaktadır. Yapının kuzey revakı, batı ve doğuda birer tonozlu geçit, mevcut yapıya bağlı olan birimlerin sıralandığı bir koridorla bağlantıyı sağlamaktaydı. Yapılan kazılarda planı çıkarılabilen kuzeydeki kanat mevcut mekânların gerisinde bir koridora açılan mekânlardan (dokuz oda) ibaretti. Bu yönde ikinci bir avlulu binanın varlığı üzerinde görüşler de bulunmaktadır (Çetintaş, *Sivas Dârüşşifâsı*, tür.yer.; Sözen, s. 90-93).

Keykâvus
Dârüşşifâsı'nın
planı

Dârüşşifâ yapısı harap durumdayken son yıllarda yapılan restorasyonlarla kurtarılmıştır. Dârüşşifânın 54.65 m. uzunluğundaki batı (ana) cephesi muntazam kesme taştan inşa edilmiş olup genişliği 10.75 m. olan taçkapı cepheye hâkim durumdadır. Taçkapı cephe yüksekliğini 1/3 oranında aşmakta, yapı malzemesi olan taş profilli bordürle üç yönde sınırlanmaktadır.

Yapının güney cephesinde altta bir sıra yuvarlak kemerli pencere, üstte bir sıra mazgal, bir sıra çörtten yer almaktadır. Taş kaide üzerine tuğladan ongen kasnaklı, külâhlı kümbet bu cepheyi aşan tek hacimdir. Yapının kuzey cephesi, bu kattanaki mekânların yıkılmasından ve çeşitli tahribattan sonra oluşmuştur.

Dârüşşifâda avlu cephesi, kalın kare pâyeler üzerindeki kademeli kemerler ve kemer yüzeyleri arasında yer alan küçük pencerelerle dikey hatların ağır bastığı bir ifade taşır. Revakların gerisinde kümbet mekânının önemini yansıtan cephesinin ihtişamı üstte de devam eder.

Yapıda kümbet hariç bütün mekân ve hacimler tuğla tonoz örtü sistemine sahiptir. Cepheye hâkim olan taçkapı taş süslemenin anıtsal örneklerini taşımakta, iki yan yüzeylerde Bursa kemeriyle kavranan mukarnas kavsaralı birer niş bulunmaktadır. Nişlerin üzerindeki yüzeylerde geometrik geçme süsleme örnekleri yer alır. Yay kemerli geniş açıklığın üstünde üç yönde dolanan kitâbe kuşağı bulunur. Üstte kemer boşluklarında kabartma olarak birer pars figürü kalıntı halinde görülmektedir. Taçkapının dış bordürleri ise geometrik geçme kompozisyonlar halindedir.

Dârüşşifânın avlu cephelerindeki süslemeler, ana eyvanın sivri kemerini dolanan bitkisel bezemeli bordürle iki yandaki geometrik geçmeli bordür olarak görülmektedir. Yüksek kabartma biçiminde iki

Keykâvus Dârüşşifâsı ana eyvanından avlunun görünüşü

